

D ô v o d y:

Proti usneseniu krajského súdu, ktorým bolo odmietnuté ako opozdené odôvodnenie jeho zmätočnej sťažnosti, podal odsúdený včas sťažnosť, v ktorej bez toho, že by poukazoval na vecnú nesprávnosť rozhodnutia krajského súdu, namieta, že krajský súd nebol oprávnený odmietnuť odôvodnenie zmätočnej sťažnosti ako opozdené, a tvrdí, že podľa predpisu § 32, posl. odst. por. nov., nebola-li včas ohlásená zmätočná sťažnosť krajským súdom odmietnutá, je treba predložiť ju aj s jej odôvodnením najvyššiemu súdu, ktorý vraj je jedine oprávnený opozdené odôvodnenie odmietnuť.

Tento názor sťažovateľa je však mylný, lebo sa prieči predpisu § 32, odst. 1 por. nov., z ktorého plynie, že nielen zmätočnú sťažnosť, ale aj jej odôvodnenie, keď je opozdene podané, odmietne súd, u ktorého bolo podané, teda v súdenom prípade krajský súd.

Krajský súd správne pokračoval, keď odôvodnenie opozdene podané odmietol. Z tohoto dôvodu uplatnená sťažnosť je preto bezzákladná a pretože inak napadnuté usnesenie odpovedá stavu vecí a zákonu, bola v smysle § 379, odst. 4 tr. p. zamietnutá.

Čís. 6171.

K § 462, odst. 1 tr. p.

V obnovenom pokračovaní môže byť znova vymeraný trest len vtedy, nastala-li zmena v otázke viny alebo kvalifikácie činu.

Úplné alebo čiastočné zrušenie dřívejšieho rozsudku vo veciach patriacich pred súd porotný prichádza v úvahu len vtedy, keď porotcovia zistili skutkový stav úplne alebo aspoň zčasti odlišný od pôvodného skutkového zistenia.

Porušenie týchto zásad zakladá zmätok podľa § 384, čís. 4 tr. p.

(Rozh. zo dňa 1. apríla 1938, Zm IV 109/38.)

Najvyšší súd v trestnej veci proti A. a spol. pre zločin podľa §§ 70, 279 a 280 tr. z., zmätočnú sťažnosť obžalovaného čiastočne odmietol a čiastočne zamietol; z úradnej povinnosti z dôvodu zmätočnosti podľa § 384, č. 4 tr. p. zrušil rozsudok porotného súdu, pokiaľ týmto rozsudkom bol následkom obnoveného trestného pokračovania čiastočne vo vymere trestu zrušený rozsudok najvyššieho súdu č. j. Zm IV 271/35-4, a tento rozsudok ponechal podľa § 462, odst. 1 tr. p. v platnosti; zmätočnú sťažnosť verejného žalobcu, uplatňujúcu dôvod zmätočnosti podľa § 385, č. 3 tr. p. poukázal na toto rozhodnutie.

Z d ô v o d o v:

Najvyšší súd nezaoberal sa meritorne so zmätočnou sťažnosťou verejného žalobcu, pretože zistil, že sa tu vyskytuje zmätok podľa § 384, čís. 4 tr. p., na ktorý v smysle posl. odst. cit. paragrafu treba vždy vziať zreteľ z úradnej povinnosti.

Podľa spisov bol obžalovaný rozsudkom krajského ako porotného súdu v K. zo dňa 6. marca 1935, č. j. Tk VI 1830/34-51, uznaný vinným zločinom úmyselného usmrtenia manželky podľa §§ 279, 280 tr. z., spáchaným podľa zistenia porotcov a podľa rozsudku tak, že v noci na 1. júla 1932 v L. svoju duševne nie celkom zdravú manželku zahrúdúsil a potom zahrúdenú odniesol na záhradu J., kde ju hodil do studne, alebo ju nezisteným spôsobom pozbavil vedomia a potom ju hodil do zmienej studne, kde sa utopila, a bol odsúdený na základe § 280 tr. z. za použitia § 92 tr. z. k trestu dvanásť rokov káznice ako trestu hlavnému a podľa § 289 tr. z. k strate úradu na dobu päť rokov ako trestu vedľajšiemu.

Rozsudkom najvyššieho súdu zo dňa 7. septembra 1935, č. j. Zm IV 271/35-4, bola zmätočná sťažnosť obžalovaného, uplatnená proti horjšiemu rozsudku, čiastočne odmietnutá, čiastočne zamietnutá a bolo vyhovené zmätočnej sťažnosti verejného žalobcu uplatňujúcej dôvod zmätočnosti podľa § 385, čís. 3 tr. p., rozsudok bol vo výroku o hlavnom treste zrušený a tento bol obžalovanému znova vymeraný na základe § 280 tr. z. s použitím § 91 tr. z. káznicom v trvaní pätnásť rokov.

Usnesením vrchného súdu zo dňa 30. augusta 1937 bola v prospech odsúdeného v smysle § 456, posl. odst. tr. p. povolená obnova trestného pokračovania a bolo nariadené podľa § 457, odst. 1 tr. p. nové porotné hlavné pojednávanie.

Po prevedenom porotnom hlavnom pojednávaní, konanom dňa 29. a 30. septembra 1937 u krajského ako porotného súdu v K., porotcovia kladným zodpovedaním prvej skutkovej otázky v podstate zistili ten istý skutkový stav, ktorý tvoril základ k odsúdeniu obžalovaného v dřívejšom rozsudku (Tk VI 1830/34-51) a kladným zodpovedaním otázky právnej podriadili čin obžalovaného pod tú istú kvalifikáciu, jaká bola v dřívejšom rozsudku.

V dôsledku uvedeného krajský ako porotný súd v smysle § 462 tr. p. č i a s t o č n e zrušil dřívejší rozsudok porotného súdu zo dňa 6. marca 1935 č. j. Tk VI 1830/34-51 i rozsudok najvyššieho súdu zo dňa 7. septembra 1935, č. j. Zm IV 271/35-4 a uznal obžalovaného vinným r o v n a k o zločinom úmyselného zabitia manželky podľa §§ 279, 280 tr. z. a odsúdil ho na základe § 280 tr. z. za použitia § 92 tr. z. k trestu káznice v trvaní dvanásť rokov ako trestu hlavnému a podľa § 289 tr. z. k strate úradu na päť rokov ako k trestu vedľajšiemu.

Z výrazu »č i a s t o č n e s a z r u š u j e« vzhľadom na to, že jako sám skutok tak i jeho kvalifikácia obsažené v dřívejšom rozsudku (Tk VI 1830/34-51, Zm IV 271/35-4) zostaly v rozsudku vynesenom následkom obnovy tie isté, treba mať za to, že čiastočné zrušenie dřívejších rozsudkov vzťahuje sa len na výrok o treste. Avšak týmto čiastočným zrušením dřívejších rozsudkov vo výroku o treste a vymeraní nového trestu porušil krajský ako porotný súd zákon v ustanovení § 462, odst. 1 tr. p. a prekročil obor svojej pôsobnosti.

Zo znenia § 446 tr. p. je zrejmé, že obnova trestného pokračovania v prospech odsúdeného je prípustná len čo do otázky viny a kvalifikácie

trestného činu a že trest môže byť znova vymieraný len následkom zmeny vo vine alebo kvalifikácii činu.

Podľa § 462, odst. 1 tr. p. súd na základe výsledku hlavného pojednávania (vo veciach patriacich pred porotu zrejme na základe rozhodnutia porotcov o skutkových otázkach) buď ponechá dřívejší rozsudok v platnosti, alebo ho zčasti, alebo celý zruší a vynesie nový rozsudok.

Z toho jasne plynie, že úplné alebo čiastočné zrušenie dřívejšieho rozsudku príjde v úvahu vo veciach patriacich pred súd porotný len vtedy, keď rozhodnutie porotcov je čo do skutkového zistenia úplne alebo aspoň čiastočne odlišné od pôvodného skutkového zistenia.

Keď však porotcovia v obnovenom pokračovaní kladným zodpovedaním skutkovej otázky prijali za zistený ten istý skutkový stav, na základe ktorého bol vynesieý dřívejší rozsudok, nemali už ani odpovedať na otázku právnu, ale mal porotný súd ponechať dřívejší rozsudok celý v platnosti, lebo obnova nesmeruje k inému právnemu posúdeniu toho istého skutkového stavu, ale len k iným skutkovým zisteniam a len na inom skutkovom základe môže byť vynesieý iný odlišný rozsudok a nesmel teda porotný súd ani v časti týkajúcej sa výmery trestu zrušiť dřívejší rozsudok a vymerať nový trest.

Keď preto krajský ako porotný súd zrušil dřívejší rozsudok v časti týkajúcej sa výmery trestu, prekročil obor svojej pôsobnosti a zavinił tak zmätok podľa § 384, čís. 4 tr. p.

Pokračoval preto najvyšší súd podľa § 34, odst. 1 por. nov. a podľa § 404, odst. 1 tr. p., zrušil rozsudok krajského ako porotného súdu v časti, pokiaľ ním bol zrušieý čo do trestu dřívejší rozsudok najvyššieho súdu, a vyslovil, že tento rozsudok ponecháva sa podľa § 462, odst. 1 tr. p. v platnosti. V ostatnej časti ponechal najvyšší súd rozsudok porotného súdu nedotknutý. Zmätočná sťažnosť verejného žalobcu bola poukázaná na toto opatrenie, lebo sa ním stala bezpredmetnou.

Čís. 6172.

I pachatel, který ve lhůtě promlčecí nenahradil škodu trestným činem způsobenou, ač to podle svých majetkových poměrů mohl učiniti, stane se účastným promlčení, učiní-li tak do vnesení rozsudku.

Nebyl-li však pachatel ve lhůtě promlčecí s to, aby nahradil škodu, stává se beztrestným (jsou-li ovšem splněny i ostatní podmínky promlčení) již uplynutím promlčecí lhůty.

Pozdější změna jeho majetkových poměrů nemá vlivu na promlčení jednou již nastalé.

(Rozh. ze dne 2. dubna 1938, Zm I 60/38.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zamítl zmateční stížnost státního zastupitelství do rozsudku krajského soudu, pokud jím byli obžalováni A., B., C., D. a E. podle § 259, č. 2 tr. ř. zproštění obžaloby,